

NOVA NEPRIJATELJSKA OFENZIVA

Budući da je na predsjedničkim izborima baština jugoslavenskoga komunizma bar donekle izgubila institucionalnu zaštitu, a suđenje Mustaću i Perkoviću otkriva način na koji su štice njezine pozicije i njezini protagonisti od 1990. naovamo, pasdarani jugoslavenske revolucije u sve vidljivijoj nervozni štiti pronalaze u predsjedniku Tuđmanu i njegovu dugotrajnom nastojanju da izmisli ono čega je bilo samo vrlo rijetko: hrvatsko rodoljublje jugoslavenskih komunista hrvatskog podrijetla. Jer, to je rodoljublje uvijek uzimalo pred žarkom vatrom jugoslavenstva i komunističkog internacionalizma, a ako se je stjecao privid da se je i od 1945. do 1990. neprekidno vodila borba oko „nacionalnog pitanja“, onda je posrijedi zapravo bila borba za položaje, utjecaje i sinekure koji su tražili svoje ideološko pokriće i svoju nacionalno-teritorijalnu bazu. Zato za prosječnoga Hrvata nije bilo bitne razlike između Koče Popovića i Jakova Blaževića, Aleksandra Rankovića i Vladimira Bakarića; i bilo mu je svejedno naručuje li njegova ubojstva Svetislav Stefanović ili možda Josip Perković, i bombardira li ga neki srpski vojni pilot ili gine pod bombama tzv. hrvatskog antifašista Zvonka Jurjevića.

Upravo su hrvatski jugoslaveni bili batine kojima se je ubijalo Hrvatsku. Zato je u tom smislu više nego ilustrativna činjenica da je Jelena Lovrić, Čičkova akvizicija u kolumnističkome prvom ešalonu *Jutarnjeg lista*, poznata i kao članica ljupkih demokratskih institucija kao što je bio Centralni komitet Kompartije, nikad ne prežalivši što – kako ono reče Miroslav Lazanski – jugoslavenska vojska nije na vrijeme istrijebila sve te nacionaliste, klerikalce i slične tipove koje smo desetljećima nazivali bandom (pa ih i tretirali kao bandu!), u posljednjim tjednima u čitavoj seriji tekstova u pomoć prizvala Tuđmana kao takozvanog jamca da Hrvatska ne će postati *ustaška*. Vrhunac toga otužnoga grča i bijesne nemoći nesumnjivo je njezin razgovor sa Slavkom Goldsteinom, čovjekom svakog režima koji o svemu znade ponešto, a ni o čemu ništa pouzdano, što mu ne priječi da samodopadno uživa kad mu se laska kao povjesničaru, intelektualcu i tko zna čemu još.

Naravno, uopće se ne radi o *ustaškoj* opasnosti, jer u Hrvatskoj nema ni jedne relevantne političke skupine, a kamoli stranke koja bi zagovarala obnovu Nezavisne Države Hrvatske u teritorijalnom, ideološkom ili organizacijsko-strukturnome smislu. Radi se o borbi za sadašnjost i budućnost, a ne o borbi za prošlost. Radi se o tome da predsjednički izbori, u kombinaciji s upornim braniteljskim prosvjedima i sasvim izvjesnom pobjedom bloka oko Hrvatske demokratske zajednice na predstojećim saborskim izborima, ozbiljno prijete ugrožavanjem „tekovina revolucije“, a zapravo položajima i sinekurama koje njezina djeca u kontinuitetu uživaju od svibnja 1945. do danas. Opasnost je tim veća kad je očito da je i daljnje strukturiranje vodstva najveće hrvatske političke stranke – pa time posljedično i formiranje buduće vlade – poprilično neizvjesno te može dovesti i do zaokreta na unutarnjopolitičkome i na vanjskopoliitičkome planu.

U tom je kontekstu Münchensko suđenje šefovima jugoslavenskoga ubilačkog stroja – obojica su tzv. Hrvati i više nego uzorni izdanci tobožnjega hrvatskog antifašizma – poluga koja bi mogla poslužiti kao instrument da se sav taj jugoslavenski balast gurne tamo gdje mu je i mjesto: na smetlište nacionalnog pamćenja. Potpuno svjesni takvog potencijala tog procesa koji bi mogao izazvati potrese i u na našoj političkoj, ali i na pravosudnoj sceni, hrvatski medijski moćnici o njemu dopuštaju izvješćivanje samo na kapaljku. No, i kad mu je teško sakriti da osjeća stanovit užitak zbog tih očevitih simptoma nervoze, čovjek nikad ne smije sebi dopustiti da se time zadovolji i da simptome ozdravljenja zamijeni za zdravlje: do njega je put još dalek...

Tomislav JONJIĆ

IZ SADRŽAJA

DEJ MI (NAM) BOŽE.....	2
Josip Ljubomir BRDAR	
U SPOMEN JURI KNEZOVIĆU	4
ZBOGOM, PREDSEDNIČE!.....	5
Alfred OBRANIĆ	
UMJESTO ZAHVALNOSTI - KLEVETE ..	10
Jakša KUŠAN	
NAŠ NUTARNJI SVIJET (23.)	12
Maja RUNJE, prof.	
SAVJET LIJEČNIKA	12
Dr. Drina BLAŽEKOVIĆ SOJČIĆ	
DVADESETPETA OBLJETNICA OSNUTKA HRVATSKOG DRUŠTVA POLITIČKIH ZATVORENIKA.....	15
Mr. sc. Marko GRUBIŠIĆ	
ALBERT CAMUS (1913.-1960.) – PUTOKAZI ISTINSKOGA ČOVJEŠTVA.....	17
Dr. Vjeko Božo JARAK	
JEDAN NEPOZNATI PRILOG O DRVARSKIM DANIMA POTKRAJ SRPNJA 1941.21	
Dr. Petar MARTIĆ	
KAKO SAM PRVI PUT DOŽIVIO ZRIN ...	23
Ratimir MLINARIĆ	
NEKOLIKO PODATAKA O UKLANJANJU VOJNIH GROBALJA I GROBOVA "OKUPATORA" I "NARODNIH NEPRIJATELJA" U BOSNI I HERCEGOVINI NAKON DRUGOGA SVJETSKOG RATA.....	24
Dr. sc. Vladimir GEIGER,	
NEKOLIKO NOVIH PODATAKA O VINKU KRIŠKOVIĆU (1860. – 1952.).....	27
Tihomir NUIĆ	
SUDBINA BOSANSKO-HERCEGOVAČKIH NIJEMACA.....	32
Dr. sc. Vladimir GEIGER,	
PORATNA SASLUŠANJA HRVATSKIH DRŽAVNIH DUŽNOSNIKA (I.).....	35
PREGLED STRADANJA FRANJEVACA BOSNE SREBRENE U DRUGOM SVJETSKOM RATU I PORAČU	44
Dr. sc. Anđelko MIJATOVIĆ	
OSKVRNUTA HRVATSKA.....	46
Tihomir NUIĆ	
IN DIESER AUSGABE	51
IN THIS ISSUE	52